

FEINES DE FEBRER AL JARDÍ, HORT...

Encara que el febrer pot gelar, n'hi han molt aficionat a la jardineria que consideren aquest mes com el començament de la temporada al jardí.

Quan ja la temperatura no baixi diàriament del zero graus, podrem posar-nos mans a l'obra i començar a organitzar parterres i cultivar les espècies que voldrem veure créixer al llarg de l'any.

S'ha de treure les males herbes, ara encara es poden controlar.

Abonar els plantabanda, els arbustos i sobre tot els rosals, per exemple amb granulat de fems de vaca sec.

Les plantes enfiladores es poden tornar a lligar o guiar.

Un terra arenós i argilós es pot millorar ara borrejant el material orgànic semi podrit amb la superfície del terra. Treure les branques i fulles que havien quedat com protecció.

Plantació

Ara es pot plantar quasi totes les espècies de fulla perennes i caduca: alguna gelada per la nit no les pot fer malbé. Es poden trasplantar també les plantes vivaces i els arbustos de fulla caduca. En aquests casos d'una gelada lleugera si que s'ha de controlar que el pa d'arrels no quedin seques. Si el terra del jardí està molt mullat, s'ha d'esperar una mica a fer la trasplantació.

Respecte a la gespa, s'ha de deixar descansar una mica més. Només quan surten els vassalls és quan s'ha d'entrar en acció. Punxar varies vegades en aquests llocs amb una forca: l'aigua sobrant es filtrarà. Si hi ha un creixement abundant de molsa, s'ha d'escampar una mica de sulfat de ferro per matar-lo.

Respecte a les plantes de cubeta, encara s'ha de regar amb moderació i airejar regular-

ment. Per la majoria d'aquestes varietats, febrer és el moment adequat per la trasplantació. S'ha de triar uns testos nets (més grans) i utilitzar terra de testos amb argila, que retenen millor l'aigua. Els arbres de cítrics i plantes com la buguenví·lea només es canvia de testó si han crescut massa.

Treballs d'esporga i hort

L'hivern és l'època ideal per a podar els arbres, els arbustos, les plantes enfiladisses i els rosers, però durant l'any també s'hi haurien de fer petites intervencions per eliminar:

- Branques seques, trencades o malaltes.
- Branques que destorbin el pas de les persones.
- Branques que hagin crescut molt.
- Rebrotos que hagin sorgit des de la mateixa arrel.
- Flors i fruits passats.

En el cas de les tanques o cledes, s'hi han de fer com a mínim dues retallades l'any.

En climes més suaus, de tipus mediterrani, en calen entre tres i cinc per mantenir-les perfectament perfilades degut a que creixen

desmesuradament.

Sempre és millor fer-ho quan tenen els brots joves, perquè sinó les branques es fan grosses i gruixudes i costa més de tallar-les.

Les plantes de temporada, si estan llargues i poc denses, s'han de retallar lleugerament per les puntes dels brots per fer que es desenvolupin tiges laterals i aconseguir una mata més compacta i ramificada, que donarà més flors.

Els arbres, els arbustos, l'heura i les clemàtides de floració tardana només es poden esporgar en cas d'un temps llarg lliure de gelades. Els arbres que sagnen amb facilitat, com el bedoll i l'auró, només s'esporguen després que hagin brotat. Ara és quan es treuen les últimes restes de fulles pansides.

Les plantes herbàcies com ara l'orenga, la menta, la melissa, l'espígol, la farigola, la sàlvia, etc., convé retallar-les després de la floració per afavorir-ne un desenvolupament sa. Si no es fa, el més probable és que es tornin llenyoses.

Si fa bon temps, es pot plantar ara els primers arbustos fruiters. En cas de disposar d'un hivernacle, es possible sembrar les primeres verdures i també els geranis. Quan ja no es produeixin gelades, es pot esporgar amb cura els arbres fruiters.

Estanys e interiors

En cas de gelades fortes, s'ha de controlar regularment de l'estany té forats oberts en el gel. Mai trencarem amb una destrat el gel de l'estany, ja que els peixos moltes vegades moren literalment de l'ensurt. Si neva, s'ha de treure la neu del gel. Si no es fa, no entrarà suficient llum a l'aigua.

Ja a l'interior de casa, es pot experimentar amb el bulb gegant de l'amaril·lis. Queda molt be si es col·loca amb un gerro de cristall amb aigua, amb pedretes boniques o petxines a la base. L'efecte serà encara més sorprenent si es col·loquen dos gerros idèntics un al costat de l'altre.

Cura de les plantes d'interior

- S'ha de tenir en compte que l'origen de la majoria de les plantes d'interior són tropicals. Per aquest motiu han de tenir unes condicions ambientals el més semblant possible al seu lloc d'origen en quant a llum, humitat de la terra, humitat de l'aire i temperatura.

- S'han de col·locar en un lloc lluminós, però no els agrada el sol directe. La freqüència de reg és variable, si bé hem de tenir en compte que la majoria de les plantes d'interior requereixen molt poca aigua.

- S'han de deixar que s'assequi la terra entre reg i reg. També es necessari que tinguin unes condicions d'humitat i de temperatura adequades, lluny dels radiadors i de les corrents d'aire.

- Adobar les plantes cada 15 dies (des de març a octubre). La resta de l'any serà suficient amb un cop al mes.

Compte amb les plagues

Alguns consells per controlar o eliminar plagues ?

- On es localitzin les plagues, cal eliminar el creixement infectat o mort, retirar les fulles afectades i regar la planta. És necessari cremar tot el material infectat.

- Un excés de calor o fred pot produir desequilibris. Cal ajudar a les plantes estressades per la calor a recuperar-se a l'ombra.

- Les erugues de procesionaria s'alimenten del creixement tendre. Si hi ha erugues en el nostre jardí, cal tallar les colònies i cremar les borses. Posar paranys amb fero-mics pot ajudar a controlar-les, ja sigui per a capturar massivament mascles o per a confondre'ls.

- El *Tomicuses* altra plaga que pot infectar els pins d'un jardí. Per a eliminar-lo cal derrocar algun pi afectat, perquè el tronc serveixi de parany. Posteriorment cal cremar-lo.

- La *Lymantriaataca* a les alzines. Cal posar paranys amb feromones i afavorir les cries d'aus insectívoras col·locant caixes niu (poden sol·licitar-se a la Conselleria de Medi Ambient).

- Quan hi ha una infecció de bacteris, cal tallar tot el teixit infectat, enfarinar la tija amb flor de sofre i airejar la planta.

- Les bavoses i caragols es poden controlar envoltant les plantes amb un cercle de cendra.

- Per a evitar la intrusió de cabres i conills, cal tancar el sembrat.

- Recollir i cremar les fulles que hagin estat atacades per fongs.

- Sembrar plantes repelentes de les plagues: Algunes plantes, herbes i espècies són capaces d'evitar la proliferació de plagues d'insectes. Les plantes aromàtiques són les més efectives, sobretot contra fongs, aranyes i pugons.

Per protegir un jardí de plagues, podeu envoltar-lo de plantes aromàtiques com sàlvia, ruda, romaní o lavanda. També podeu plantar menta, estragó, farigola o alfàbrega. Per evitar que els pugons ataquin els rosers o els gerds, planteu alls al voltant, i per evitar la mosca de la pastanaga podeu plantar romaní, sàlvia o donzell.

Contra les formigues no hi ha res millor que les plantes de sèsam situades als extrems de les fileres dels horts. Els créixens protegeixen els tarongers acabats de plantar, mentre que el piretre manté allunyats de l'hort la papallona blanca i el pugó. S'ha de vigilar l'estat de l'hort, perquè és un focus important de plagues.

Per a prevenir el millor és mantenir les plantes fortes, vigoroses i evitar sembrar sempre la mateixa espècie.

LA JARDINERIA BIOLÒGICA

L'aprofitament de qualsevol restes domètic vegetal procedent de l'hort i del jardí és un símptoma més de la preocupació creixent a la societat per els temes ambientals.

Podem cultivar el nostre hort per obtenir productes horticòles en perfecte equilibri amb el nostre entorn, amb un gest de recursos naturals ajustat i sostenible.

Imitant el comportament de la natura, es vol crear conreus en harmonia amb l'entorn natural, fent servir adobs orgànics i fitosanitaris naturals.

Els fertilitzants orgànics es componen de deixalles naturals, generades per l'activitat de la jardineria, com restes de poda o sega, fruits madurs caiguts, etc., però també s'aconsegueixen, per exemple, amb la plantació de certes espècies vegetals. Hi ha diversos tipus d'adobs orgànics, però el més conegut és el compost. Per exemple, hi ha l'adob verd, que s'aconsegueix mitjançant la barreja de masses vegetals, com restes de sega de gespa, amb els conreus.

Existeix una variant d'aquest adob, la plantació, en rotació de conreus, de plantes lleguminoses, que tenen la facultat de fixar els nutrients al terra.

N'hi ha d'altres com l'extracte d'algues, molt útil per a terres molt desgastats; l'humus de cuc de terra, creat a partir dels excrements d'aquest cuc, i el mantell, elaborat a partir de femtes animals.

El compost es genera reunint deixalles naturals, que han de seguir un procés de descomposició abans d'aplicar-se a la terra. En aquesta fase són molt importants els microorganismes que poblaran la barreja, la missió dels quals és ingerir la matèria, i després expulsar-la més enriquida, cosa que aporta molts nutrients a la terra.

EL TEMPS FEBRER, FRED I NEU

Febrer és un mes de caràcter. Semblaria que en ser el darrer de l'hivern ja haurien de començar a minvar les condicions externes, però sovint hi ha sorpreses. La tradició marca que al principi de febrer ha d'arribar algun temporal de fred, neu i vent: **La Mare de Déu encandelada, gran nevada, gran gelada o gran ventada.**

Doncs bé, per la Candelera de l'any 1956 s'iniciava una onada d'aire fred sense precedents a les nostres contrades. Es tractava de la irrupció d'una massa freda procedent de Sibèria que va formar una important borrasca entre les illes Balears i Itàlia i que generava forts vents de component nord.

A Catalunya les temperatures van descendir de forma molt dràstica en aquelles dates. E aquest episodi trobem el valor més baix mai enregistrat en el nostre país, s'arriba als -32°C a l'Estany Gento, al Pallars Jussà.

A Banyoles assoleixen el 13 graus negatiu, fins i tot es va glaçar l'estany. A Barcelona, -6,7°C!

1956 es coneix a les comarques gironines com "l'any que la fred va matar les olives"

El descens tèrmic acompanyat de les forts vents ocasionà la mort de milers d'arbres i una greu crisi en l'agricultura de l'època. De ben segur que la dita "**S'escandelerà vindrà; si no l'ha feta, la farà; vuit avant, vuit arrera, farà s'escandelerà,**" continua ben viva també.

Les conseqüències del fred en la natura poden ser devastadores com ho va ser aquesta fred per a les oliveres. Un dels grans enemics per als cultius són les glaçades negres. Quan les temperatures baixen sota zero, la humitat ambiental es glaça i forma gebre sobre els objectes o les plantes.

Aquesta petita capa de gel manté la temperatura a dins i impedeix que es refredi molt l'interior, és un efecte semblant al que faria un iglú. En canvi, si l'aire està molt sec, en davallar el termòmetre a valors negatius l'aigua que contenen les plantes mateixes es

gela i aquestes queden ben rostides, ennegrides. D'aquí li ve el nom i el refrany: **Les gelades blanques són el greix de les plantes, les negres les aterren.**

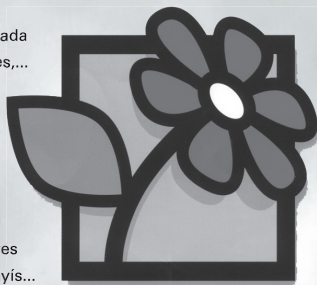
Aquest fenomen fa anar de corcoll els pagesos, sobretot els de fruita dolça quan ja han començat a quallar els embruns dels futurs préssecs, pomes, etc. No és pas estrany que passin nits d'insomni en aquestes èpoques, sobretot si la nit és clara i poc humida: **Nit estrellada, forta gelada.**

Després de passar la matinada vigilant els termòmetres, per lluitar contra les temudes glaçades negres, els pagesos fan servir sistemes d'aspersió, es dutxen els arbres en les hores de màxima fredor per fer una mena de gebre artificial. En sortir el sol apareixen arbres colgats sota milers d'estalactites, gel paradoxalment defensor de gelades.

Als humans en passa ben bé el contrari, el fred humit és molt més mals` que el sec. Es diu **Fred segur no mata ningú, fred corrent mata la gent o Temps fred i mullat els bons posa malalts.**

Suplement patrocinat per:

- * Plantes
- * Eines pel jardí
- * Ceràmica
- * Flors de temporada
- * Pedres, travesses,...
- * Arbres
- * Terres
- * Adobs
- * Flor tallada
- * Rams de flors
- * Sistemes de reg
- * Plantes arbustives
- * Bruc, vímet, canyis...
- * Sistemes de compostatge
- * Plantes aromàtiques
- * Elements de decoració
- * Assessorament tècnic
- * Composicions florals
- * Cursets de jardineria
- * Decoració de tot tipus de cerimònies
- * ...i tot el què necessitis pel teu jardí

Centre de
JARDINERIA
Castellar

Camí del cementiri s/n
Castellar del Vallès (Barcelona)
Tel. 93 747 36 92 / fax. 93 747 36 93

El teu centre de jardineria, per a tu i el teu jardí...